

September 10, 1966

**Memorandum of Conversation Between Ion
Gheorghe Maurer, President of the Council of
Ministers of the S. R. Romania, and Hoang Tu,
Ambassador of the D.R. Vietnam**

Citation:

"Memorandum of Conversation Between Ion Gheorghe Maurer, President of the Council of Ministers of the S. R. Romania, and Hoang Tu, Ambassador of the D.R. Vietnam", September 10, 1966, Wilson Center Digital Archive, Document 8 in Niculescu-Mizil, România și războiul americano-vietnamez (2008), p. 188; ANR, Fond CC al PCR, Secția Relații Externe, dosar 118/1966, f. 26-28. Translated by Larry L. Watts
<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/122578>

Summary:

This document is a memorandum of the conversation between Ion Gheorghe Maurer and Ambassador of the Democratic Republic of Vietnam, Hoang Tu, in which Tu expresses concern over the increasing American aggression in Vietnam, gratitude for the solidarity of the Socialist Bloc countries, and states that an incognito visit by a Romanian delegation would be welcomed in Hanoi.

Original Language:

Romanian

Contents:

Original Scan
Translation - English

S T E N O G R A M A

primirii la C.C. al P.C.R. a delegației guvernamentale economice a R.D. Vietnam, condusă de tov. Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam, la 21 septembrie 1 9 6 6.

119 / 1966

exemplarul 1.

INVENTARIAT SUB Nr. 103

să-i transmită tovarășului Ho Si Min multe urări de sănătate și succes în munca și lupta pe care o duce poporul vietnamez. Pe noi ne bucură succesele pe care poporul vietnamez le are în lupta împotriva imperialismului american și consider acest dar ca simbol al solidarității de luptă.

Sîntem foarte satisfăcuți de felul în care delegația noastră a fost primită în Vietnam, de faptul că tovarășii vietnamezi au putut constata și cu ocazia acestei vizite exprimarea din partea poporului, a partidului nostru a solidarității cu lupta poporului vietnamez. Trebuie să spun că tovarășii noștri au venit foarte entuziasmați de cele văzute în Vietnam și despre hotărîrea poporului vietnamez de a lupta pînă la victorie. Așa cum am spus de atîtea ori, acordăm tot sprijinul luptei poporului vietnamez și sîntem convinși că victoria va fi de partea sa.

Sigur, în aceasta un rol foarte mare îl are unitatea tuturor țărilor socialiste. Cu toate divergențele existente între țările socialiste, totuși noi considerăm că se va reuși să se ajungă la o acțiune mai unită a tuturor țărilor socialiste în ajutorarea poporului vietnamez. Așa cum delegația noastră a discutat cu conducătorii vietnamezi, trebuie ca în privința aceasta să depunem eforturi. În această direcție tovarășii vietnamezi pot face multe; și noi putem ajuta într-o oarecare măsură.

Cînd a fost aici tovarășul Brejnev, noi am insistat mult asupra acestei probleme, asupra necesității de a se intensifica ajutorul pentru poporul vietnamez din punct de vedere al activității politice și pe toate căile, pentru a mobiliza popoarele împotriva imperialismului american. Vrem să discutăm problema aceasta și cu tovarășii chinezi cînd vor veni aici. Ar fi bine dacă am ajunge totuși la o consfătuire a țărilor socialiste, în legătură cu intensificarea sprijinului pentru poporul vietnamez.

Ieri, de exemplu, am vorbit cu Sahul Iranului și între altele i-am ridicat și problema agresiunii americane în Vietnam. Trebuie să vă spun că el a fost complet de acord ca poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezolve singur problemele, fără amestec din afară și că toate trupele străine să fie retrase din Vietnam. Asta înseamnă că din ce în ce mai multe popoare înțeleg justetea luptei poporului vietnamez și o sprijină. La un moment dat a spus chiar așa: îndeinitiv, dacă în Vietnamul de Sud vor învinge comuniștii, aceasta este treaba vietnamezilor; nu trebuie să se amestece nimeni acolo. Aceasta o spune un rege, ceea ce înseamnă că începe să se înțeleagă mai bine lucrurile.

- 3 -

moral poporului vietnamez pînă la victoria finală, pentru nimicirea agresorilor americani.

Recenta Consfătuire a țărilor participante la Tratatul de la Varșovia care a avut loc la București în luna iulie anul curent a adoptat o Declarație de o însemnătate foarte mare. În numele Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, al Guvernului Republicii Democrate Vietnam și al poporului vietnamez exprimăm încă odată mulțumirile noastre sincere tovarășului Nicolae Ceaușescu și celorlalți tovarăși care au depus eforturi mari pentru elaborarea acestui prețios document.

Ne bucurăm nespus de mult să remarcăm că relațiile dintre partidele noastre, guvernele și popoarele noastre se consolidează tot mai mult, mai ales după vizita făcută în țara noastră de către tovarășii Emil Bodnăraș și Paul Niculescu-Mizil. Aceste relații se manifestă mai concret și mai practic, ele s-au întărit și consolidat și mai mult.

Ne bucurăm, de asemenea, foarte mult de faptul că tovarășul Ion Gheorghe Maurer și tovarășul Paul Niculescu-Mizil vor face o vizită în țara noastră. Noi considerăm, de asemenea, că există dorința de a întări și dezvolta mai departe relațiile noastre frățești între partidele și popoarele noastre.

Cu ocazia acestei vizite, Biroul Politic al Partidului celor ce muncesc din Vietnam m-a însărcinat să fac tovarășilor români o expunere asupra situației de luptă din Vietnam. În luna mai anul curent, cu prilejul vizitei făcute în țara noastră de către tovarășii Emil Bodnăraș și Paul Niculescu-Mizil, Biroul Politic al partidului nostru și în special tovarășul Fan Van Dong a făcut o expunere tovarășilor Bodnăraș și Paul Niculescu-Mizil asupra situației de luptă a poporului nostru împotriva agresorilor americani, arătînd, în linii mari, despre așa-zisa contraofensivă a sezonului uscat din noiembrie 1965 - mai 1966 dusă de către agresorii americani, despre succesele obținute de poporul nostru și armata Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud.

Astăzi, noi completăm această expunere pentru că deja avem o analiză a acestei așa-zise contraofensive a sezonului uscat, perspectiva situației și politica dusă de partidul nostru.

- 5 -

acestea numărînd 16.000, dar neoficial au recunoscut că au pierdut 35.000.

În luptele noastre directe împotriva agresorilor americani am constatat că trupele americane nu sînt bune luptătoare, americanii nu sînt buni combatanți. Noi am ajuns la această concluzie din următorul fapt: într-o serie de lupte, raportul de forțe distruse era de 5 la 1 și chiar 10 la 1, iar în cazuri foarte rare raportul de pierderi era de 2 la 1.

În ceea ce privește cucerirea populației și restrîngerea zonelor eliberate, ei au întîmpinat dificultăți și n-au reușit să restrîngă suprafața cît și zonele eliberate, dimpotrivă, aceste zone eliberate se lărgesc. Ei au recunoscut că au intenția de a organiza construirea a 1.000 sate strategice, însă n-au reușit să construiască decît 350; de fapt nu au ajuns chiar la cifra de 350. Zonele eliberate se lărgesc tot mai mult, iar în centrul Saigonului și la Danang activează chiar unități de partizani. Aceasta dovedește că cel de-al doilea scop nu e atins.

Al treilea scop al lor este de a întări forțele marionetă și administrația fantomă pentru a stabiliza situația politică din Vietnamul de Sud, însă n-au reușit să atingă nici acest scop. În același timp există contradicții mari în rîndul trupelor, iar administrația fantomă se destramă mai departe și numărul dezertorilor crește mereu. Ei au apreciat că din martie 1963, 50.000 din trupele marionetă au dezertat, însă această cifră, după noi, este de 60.000 - 80.000, ceea ce înseamnă că al treilea scop propus n-a fost atins.

În rezumat, în această contraofensivă a sezonului uscat S.U.A. au suferit o înfrîngere totală, putem spune noi. Ei au recunoscut, pe de altă parte, că trupele de eliberare s-au consolidat și și-au mărit efectivul. Chiar au fost și declarații că S.U.A. au trecut un examen prost din punct de vedere militar și politic.

Din partea noastră avem și multe greutăți. Dacă noi înfrîngem asenenea greutăți, avem și pierderi. În 1965 am avut peste 30.000 de pierderi omenești și peste 90.000 de răniți. În cele 6 luni de la începutul acestui an pierderile suferite de noi, morți și răniți, s-a ridicat pînă la 70.000, majoritatea fiind răniți. În același timp, moralul populației, moralul armatei noastre a rămas același, adică foarte bun, foarte bine consolidat și poporul nostru este hotărît să lupte împotriva agresorilor.

./.

- 6 -

rilor americani. S-au realizat și progrese din punct de vedere tactic și al tehnicii militare. Succesele noastre obținute în sezonul uscat din noiembrie 1965 - mai 1966 au o mare însemnătate, ele constituind un pas de început în lupta pentru înfrângerea războiului local dus de către corpul expediționar american din Vietnamul de Sud.

De ce putem obține succese față de un corp expediționar așa de mare? Pentru că, în primul rând, S.U.A. au introdus în grup trupele lor într-o perioadă în care războiul special s-a dus cu înfrângeri totale și într-o perioadă când întregul popor sud-vietnamez s-a ridicat la luptă, când forțele armate în formă de unități organizate, unitățile locale și de partizani s-au organizat în așa fel încât s-au transformat într-o plasă puternică a strategiei războiului popular.

În al doilea rând, în momentul când trupele americane s-au introdus tot mai mult în Vietnamul de Sud, moralul și spiritul național al populației s-au ridicat tot mai mult, patriotismul poporului nostru a crescut tot mai mult. Avem, de asemenea, o linie justă, o tactică militară și politică justă, o strategie a războiului popular, plus hotărârea întregului popor, a întregului partid, a întregii armate.

Noi, de asemenea, tragem învățăminte asupra fiecărei lupte pentru a asigura mai departe tactica și strategia noastră, tehnica militară și modalitățile de luptă pentru a înfrânge pe americani.

Cîmpul de luptă în Vietnamul de Sud nu e potrivit pentru armata americană, pentru că ei sînt antrenați într-un fel iar cîmpul de luptă este într-o localitate altfel pregătit.

Introducînd un efectiv mare în Vietnam, ei trebuie să fie împrăștiati în toate părțile pe cîmpul de luptă, ceea ce diferă foarte mult de situația de luptă din Coreea. Forțele mobile disponibile pentru aceste atacuri n-au atins decît 30 la sută din totalul trupelor aduse în Vietnamul de Sud. Aceste trupe, în majoritatea cazurilor, sînt paralizate într-un grad înalt și plus de aceasta moralul de luptă al soldaților americani este scăzut, nu au un ideal de luptă, clima nu e potrivită, iar cîmpul de luptă nu e potrivit pentru luptele duse de ei.

În rezumat în lupta directă dusă împotriva trupelor agresoare americane, în corpul expediționar american, noi am seziat deja puncte slabe și puncte foarte slabe ale acestora.

Noi am asigurat tot mai mult strategia și tactica noastră și am ajuns la concluzia că avem forțe și posibilități de a învinge pe americani.

De ce ei au numai 30 la sută din forțele mobile? Pentru că majoritatea trupelor aduse în Vietnam sînt folosite pentru aprovizionare și pentru lucrări de logistică, pentru că problemele acestea constituie pentru ei o foarte mare dificultate, pentru că acolo ei au ieșit din luptă și acolo întîmpină și rezistența noastră.

Față de eșecurile suferite de către armatele americane, ei se străduiesc să-și intensifice acțiunile, să introducă mai multe trupe în Vietnamul de Sud, să declanșeze o nouă contraofensivă, adică din noiembrie 1966 - mai 1967, ca să cucerească victorii, creînd astfel o cotitură decisivă în războiul actual.

De asemenea, această contraofensivă a sezonului uscat slujește la alegerile organizate în S.U.A. în anul 1968. De aceea ei s-au grăbit să introducă cît mai multe efective în Vietnamul de Sud, ele ajungînd acum la peste 300.000, fără a socoti efectivul din Flota a 7-a. Ei continuă să introducă tot mai multe efective, ajungînd la sfîrșitul acestui an cu un efectiv de 400.000 sau poate chiar mai mult. S.U.A. dispun în Vietnam de 3.000 de avioane de diferite tipuri, printre care peste 1.000 sînt avioane de luptă. Din aceste 1.000 de avioane, mai mult de jumătate sînt folosite pentru a ataca Republica Democrată Vietnam.

Chiar dacă trupele lor vor ajunge la 400.000 pînă la sfîrșitul acestui an, avînd în plus 500.000 de trupe marionete, totuși ei nu dispun de o forță mobilă așa de mare, ea reprezentînd numai 30 la sută, pentru că dacă luptele organizate de forțele patriotice se întind pe toată suprafața Vietnamului de Sud, acest lucru face ca majoritatea acestui efectiv să fie folosit pentru a păzi regiunile temporar ocupate de către ei. Deci forțele mobile nu rămîn chiar la 30 la sută, dimpotrivă, ele pot scădea la 20 - 25 la sută.

În afară de aceasta, întotdeauna S.U.A. su dorit să ducă un război fulger, un război foarte rapid dar se tem că războiul trenează. Din informațiile pe care le-am avut și din raportul făcut de McNamara rezultă că în sezonul uscat viitor ei urmăresc să distrugă mai departe forțele noastre și să cîștige populația din Vietnamul de Sud. În același timp, paralel cu intensificarea luptelor în Vietnamul de Sud ei intensifică războiul de distru-

gere în Vietnamul de Nord într-un mod și mai barbar. Ei au iluzia că în felul acesta va obliga Republica Democrată Vietnam și Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de Sud să accepte condițiile lor de negocieri, adică condiții de pe poziții de forță.

Se pun două probleme. În primul rînd, se pune problema dacă războiul se va extinde în Laos? După informațiile culese de pînă acum rezultă că S.U.A. s-au pregătit să realizeze acest scop, însă ei nu au putut face nimic pentru că în momentul de față forțele patriotice din Laos s-au consolidat, sînt mai puternice ca în trecut și din punct de vedere militar și din punct de vedere politic.

A doua problemă este dacă războiul se va extinde asupra Republicii Democrate Vietnam? În momentul de față 900.000 de soldați din trupele americane și satelite sînt în Vietnamul de Sud și e dificil pentru ei să aducă aceste trupe în R.D. Vietnam. Totuși, noi sîntem foarte vigilenți pentru că noi șocim că ei pot trimite unități să atace R.D. Vietnam și apoi să se retragă.

Noi ne gîndim și la situația că în cazul cînd în Vietnamul de Sud se vor ivi lupte și mai puternice pe toate fronturile e foarte dificil ca S.U.A. să-și retragă trupele din Vietnamul de Sud ca să vină în Vietnamul de Nord.

În rezumat, noi considerăm că în cazul cînd S.U.A. intensifică introducerea trupelor în Vietnamul de Sud, ajungînd pînă la 400.000 sau mai mult, bătălia principală va rămîne în sud, iar dacă forțele patriotice din sud vor desfășura o luptă și mai puternică acest lucru limitează războiul pe această suprafață din sud. Dacă în Vietnamul de Sud se luptă bine se crează condiții pentru eliberarea sudului și apărarea Vietnamului de Nord.

Față de această situație, noi vedem că avem toate posibilitățile ca să învingem noua contraofensivă a sezonului uscat a S.U.A.

Concret, considerăm că putem realiza asemenea scopuri; în primul rînd, nu putem distruge în totalitate trupele americane, dar cel puțin putem distruge forțele majore, adică o mare parte din aceste trupe, cît și forțele marionetă.

În al doilea rînd, putem păstra zonele eliberate și de asemenea putem lărgi și consolida aceste zone.

În al treilea rând, noi putem duce și mai departe mișcarea de luptă împotriva agresorilor americani și împotriva marionetelor. Noi considerăm că toate acestea vor fi realizate, putem face ca scopul agresiv al S.U.A. să scadă, să se limiteze acest război numai în partea de sud a Vietnamului, creînd condiții bune pentru coordonarea pe mai departe a luptelor militare și politice pînă la victoria finală, cît și condițiile necesare pentru victoria anului următor.

În ceea ce privește luptele în sezonul ploios, nu există mari bătălii. Trupele americane sînt împinse greutăți, clima nu e potrivită pentru ei, și sînt obligați să aducă un efectiv cît mai mare pentru întărirea forțelor lor.

Din partea noastră, trebuie să consolidăm și forțele noastre. În primul rând, noi am organizat bătălii pentru nimicirea unei părți a trupelor americane. În al doilea rând, noi consolidăm și forțele noastre, facem pregătirile necesare pentru a declanșa o ripostă mai puternică în sezonul uscat viitor. De aceea noi nu angajăm lupte mari în sezonul ploios.

În legătură cu Vietnamul de nord, am dori să spunem că din februarie 1965 S.U.A. au folosit aviația pentru bombardarea Vietnamului de nord ca să salveze situația dezastruoasă din Vietnamul de Sud, socotind că prin această amenințare va scădea moralul populației și Vietnamul va fi nevoit să accepte condițiile lor de negocieri. De ști urmărit în ziar situația, se constată că în acest timp activitatea aviației americane s-a întărit foarte mult, la început ei făcînd numai 80 de ieșiri zilnic, după aceea 150 ieșiri ca să ajungă la un număr de 350 de ieșiri și chiar recent pînă la 500 de ieșiri zilnic. La început ei au atacat poduri, bescuri, drumuri, căi de comunicație, însă recent ei au atacat chiar zonele industriale aglomerate, populația aglomerată, bariere, diguri și alte lucrări hidrotehnice. Pasul cel mai periculos, cel mai grav este acela de a ataca suburbiile orașului Hanoi și Haifong. Actualmente ei intensifică atacurile lor asupra regiunilor din împrejurimile orașelor Hanoi și Haifong, atacînd chiar și în timpul nopții.

Războiul de distrugere dus de S.U.A. asupra R.D. Vietnam a creat o serie de dificultăți pentru noi în domeniul comunicațiilor, al transporturilor. Cu eforturile noastre și cu ajutorul țărilor frățești noi am reușit să asigurăm liniile de co-

- 10 -

municație, putem chiar intensifica lupta și transportul în zonele locale și mări chiar acest volum de transport.

Atacînd zonele populate din Vietnamul de nord, americanii au provocat 8.000 de pierderi omenești și peste 13.000 de răniți.

Atacînd zonele industriale ei au creat o serie de dificultăți într-adevăr, dar scopul atacurilor sau al bombardamentelor asupra vietnamezilor este de a întări moralul trupelor marionetă, însă acest scop n-a putut fi realizat. Scopul de a amenința și prin aceasta de a scădea moralul populației vietnameze n-a putut fi realizat.

S.U.A. întâmpină unele greutăți pentru că obiectivele noastre economice sînt împrăștiate, S.U.A. recunoscînd că prin bombardarea teritoriului nu s-au realizat prea mari distrugerii.

Intr-adevăr, bombardarea R.D. Vietnam de către americani a creat o serie de dificultăți și pierderi omenești, însă armata și poporul vietnamez au raportat succese însemnate. Am doborât peste 1.400 de avioane moderne ale S.U.A. și în același timp potențialul economic și militar al R.D. Vietnam continuă să fie consolidat. Aceasta e un pas de început al războiului de distrugere prin aviația americană.

După ce v-am prezentat situația din nordul și sudul Vietnamului, vă prezentăm, de asemenea, în continuare, hotărîrea vietnamezilor. Această hotărîre este concentrată prin Declarația tovarășului Ho Si Min din 17 iulie 1966. Noi aîntem hotărîți să ducem mai departe lupta și să înfrîngem pe agresorii americani pentru că aceasta e soarta poporului nostru - lupta pentru independență și libertate e o luptă dușă pentru drepturile sacre ale poporului nostru.

Timp de peste 20 de ani noi am luptat în mod intens și am realizat în mod victorios revoluția din august 1945, am înființat R.D. Vietnam. De atunci noi am dus și o luptă împotriva agresorilor francezi timp de 9 ani de zile, dar rezultatul acestor lupte a fost acela de a elibera jumătate din țară. După 1954 a trebuit să luptăm și împotriva agresorilor americani. De atunci noi luptăm în partea de sud a Vietnamului și acum chiar și în partea de nord a țării.

Lupta pentru apărarea Vietnamului de nord, pentru eliberarea Vietnamului de sud și reunificarea țării - acesta este sloganul nostru de luptă.

Noi considerăm că în momentul de față, când s-a consolidat deja lagărul socialist, când avem deja o mișcare de eliberare puternică, când forțele imperialiștilor slăbesc, trebuie să câștigăm victorii foarte mari. Putem reafirma, într-adevăr, că dacă dușmanul nostru folosește violența, adică folosește forțele armate pentru a ne oprima, noi, ca oprimați, folosim violența și considerăm că lupta noastră, violența, e conformă principiilor marxist-leniniste.

Noi trebuie să știm să coordonăm foarte just luptele politice cu luptele militare.

În ceea ce privește modalitățile de luptă, acestea depind de situație și noi creăm noi modalități de luptă pentru că evenimentele istorice nu se repetă niciodată.

Aș dori să insist asupra unui punct. Noi trebuie să luptăm pentru a nimici acest spirit agresiv al imperialiștilor americani pentru ca ei să abandoneze acest spirit, să renunțe la amenințarea Vietnamului de nord și la despărțirea de lungă durată a țării noastre. Cu alte cuvinte, noi luptăm pînă cînd S.U.A. recunosc drepturile noastre la independență națională, adică trebuie să recunoască clauzele fundamentale ale acordurilor de la Geneva din anul 1954. Putem face acest lucru pentru că sîntem hotărîți.

În momentul de față, cînd imperialiștii americani escaladează mai departe Vietnamul de nord, noi păstrăm aceeași hotărîre fermă de a lupta și avem convingerea în victoria noastră.

Cît timp durează acest război? Deocîndată e greu de a prezice, de a afirma asemenea lucru. Totuși, noi vă spunem că sîntem hotărîți să luptăm pînă la capăt, să luptăm pînă vom nimici pe agresori, pînă cînd vom nimici acest spirit agresiv al S.U.A. Noi putem demonstra că în orice caz și în orice situație noi nu putem fi intimidați. În istorie există multe experiențe de luptă: lupta noastră împotriva colonialiștilor francezi, lupta poporului algerian. Bine înțeles, imperialiștii americani diferă mult de colonialiștii francezi, dar forțele noastre sînt mai puternice decît forțele imperialiste și situația noastră e diferită. Forțele noastre sînt mai puternice, avem, de asemenea și lagărul socialist, avem, de asemenea și tovarășii din țările socialiste care ne ajută.

Cum luptăm ca războiul să nu se extindă? Cu alte cuvinte, cum putem limita acest război. Din partea noastră, noi nu facem altceva decât ca războiul să nu se extindă. Afirmăm că sîntem hotărîți să facem acest lucru.

Noi ne străduim să limităm acest război pe teritoriul din sudul Vietnamului și să cîștigăm bătălia, să obținem victoria asupra imperialiștilor americani nu numai în sud.

În partea de nord a Vietnamului sîntem hotărîți să ripostăm împotriva războiului de distrugere și avem și posibilitatea de a limita acest război: noi coordonăm în mod mai precis lupta noastră politică cu lupta militară.

Se pune problema dacă americanii doresc să extindă mai departe războiul? În această chestiune noi sîntem foarte vigilenți. Americanii întîmpină în momentul de față o serie de dificultăți în acest război, dificultăți de ordin politic, intern, extern și militar. În momentul de față, efectivul trupelor americane în Vietnamul de sud este de peste 300.000, ei pot ridica acest efectiv la 400.000 sau mai mult și cu toate acestea ei întîmpină greutăți și mai mari. Într-adevăr, S.U.A. au un potențial economic și militar foarte mare, toate aceste forțe nu pot fi limitate, ei putînd ridica efectivul lor militar. În timp ce forțele marionetă se destramă, în timp ce administrația marionetă se destramă mai departe, S.U.A. se află într-o situație grea de extindere a războiului.

Din partea noastră sîntem întotdeauna vigilenți pentru că avem, de asemenea, alături de noi și forțele țărilor socialiste, ale popoarelor din întreaga lume și chiar ale popoului american care se ridică în momentul de față împotriva politicii agresive a S.U.A.

Cît timp va dura acest război? La această întrebare nu putem da un răspuns acum. Noi ne pregătim pentru un război de lungă durată pentru că țara noastră e o țară mică și lupta se duce împotriva unei țări imperialiste mari și puternice. Linia noastră este de a persevera prin luptă, de a pregăti o luptă de lungă durată și acesta este un lucru fundamental. Imperialiștii doresc un război fulger și ei se tem să nu fie împotmoliți pe cîmpul de bătălie. Noi, prin această luptă de lungă durată, consolidăm forțele, dezvoltăm mai departe forțele noastre și de aceea politica noastră este de a pregăti lupta pentru a duce un război de lungă durată.

Pe de altă parte, noi sîntem întotdeauna vigilenți și sîntem întotdeauna în pregătire în așa fel încît să putem într-un timp relativ scurt să cîștigăm această bătălie cu cele mai mici pierderi. Ducînd o luptă armată, noi, de asemenea, căutăm prin toate mijloacele să coordonăm această luptă cu activitatea politică și diplomatică și avem, de asemenea o atitudine foarte elastică în politică.

În timp ce S.U.A. duce mai departe escaladarea, bombardînd suburbiile orașelor Hanoi și Haifong, în timp ce ei intensifică războiul în Vietnamul de sud, în timp ce Johnson prezintă încăpățînat un program de pace cu 7 puncte, în care primul punct prevede afirmația că S.U.A. e hotărîtă să nu-și retragă trupele din Vietnamul de sud, în aceste împrejurări nu putem lăsa jos armele și nu există altă cale decît de a duce lupta mai departe.

Atitudinea noastră politică este reflectată în mod consecvent în apelul adresat de tovarășul Ho Si Min la 17 iulie anul curent.

În rezumat, în momentul de față condițiile de negocieri nu sînt coapte pentru a angaja asemenea negocieri.

În timp ce S.U.A. se încăpățînează să ducă mai departe această agresiune în Vietnam, o singură ieșire pentru noi este de a duce mai departe lupta noastră hotărîtă și de a fi totdeauna vigilenți.

Poziția noastră este decisivă: S.U.A. să înceteze definitiv și necondiționat războiul agresiv în Vietnamul de sud, să recunoască și să respecte drepturile la independență națională a poporului vietnamez, să aplice corect clauzele fundamentale ale acordurilor de la Geneva din 1954. Totuși, noi adoptăm, de asemenea, o politică elastică care se manifestă în a nu renunța la convorbiri sau întrevederi. Noi ne-am întîlnit cu Roling, din Canada, cu Sainteny din Franța și am avut și alte convorbiri.

Linia noastră politică elaborată de partidul nostru este aceea de a ne pregăti pentru o luptă de lungă durată, cu strategia unui război popular pentru că ^{sîntem} o țară mică ^{care} luptă împotriva unei țări imperialiste puternice și trebuie să adoptăm această strategie. De asemenea, creăm condițiile favorabile pentru a obține victorii cu caracter decisiv într-un timp relativ scurt.

In al doilea rînd, S.U.A. duc mai departe politica de esea-ladare pentru că ei au suferit o serie de înfrîngeri. Noi ne pregătim pentru orice împrejurare pentru a face față situației, cu orice sacrificii, pentru a duce mai departe lupta noastră pînă la victoria finală. Noi ne străduim să limităm acest război după lozinca: lupta pentru apărarea Vietnamului de nord, eliberarea Vietnamului de Sud, reunificarea țării.

In mod oficial noi recunoaștem ca valabil Tratatul de la Geneva și linia ~~de demarcație~~ de demarcație, ^{de la paralela 17,} deși S.U.A. ne-au atacat.

Noi concentrăm forțele noastre ca să putem duce lupta și să putem învinge pe americani în Vietnamul de Sud.

Noi ne exprimăm hotărîrea noastră de a apăra R.D. Vietnam pentru a apăra bine Vietnamul de nord înseamnă că prezintă o însemnătate mare cu caracter decisiv chiar asupra soartei întregii țări și are și o consecință foarte mare, o însemnătate foarte mare prin apărarea prestigiului lagărului socialist.

De aceea considerăm că sarcina noastră de a apăra Vietnamul de nord e foarte importantă chiar pentru țările socialiste și chiar din punct de vedere internațional.

In afară de aceasta, noi ne sprijinim pe forțele noastre; totuși, noi considerăm că ajutorul dat de țările socialiste, de către popoarele întregii lumi, inclusiv al poporului american e pentru noi foarte necesar.

Noi ne străduim să organizăm, dacă e posibil, frontul popular din întreaga lume, frontul antiamerican din întreaga lume.

In ceea ce privește activitatea noastră diplomatică, noi coordonăm această activitate cu luptele noastre de pe front în așa fel ca să obținem rezultate considerînd victoriile obținute pe cîmpul de bătălie ca victorii cu caracter decisiv.

Noi subliniem, de asemenea, cele 4 puncte ale R.D. Vietnam și cele 5 puncte ale Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud care constituie expresiile concentrate ale acordurilor de la Geneva din 1954, în timp ce S.U.A. au rupt în mod practic aceste acorduri din 1954. Recent, S.U.A. au amintit de cîteva ori despre aceste acorduri de la Geneva cu scopul lor de a transforma linia de demarcație stabilită într-o linie de demarcație definitivă.

- 15 -

16

Noi nu avem nici o iluzie asupra atitudinii S.U.A. și noi nu sîntem legați în mod strict convențional de Tratatul de la Geneva din 1954. În momentul de față sau în viitor totuși noi folosim ceea ce e favorabil pentru noi și chiar pe plan internațional. În momentul de față S.U.A. în mod nebunește au dus mai departe escaladarea în Vietnam, făcînd declarațiile cele mai grosolane. Noi am răspuns acestei activități de escaladare și de declarații războinice ale lor printr-o declarație făcută de tovarășul Ho Si Min că întregul partid, întregul popor și întreaga armată vor duce mai departe lupta noastră pentru salvarea patriei.

Noi considerăm că în momentul de față nu există condiții de negocieri, dacă se vor ivi asemenea condiții favorabile atunci putem în același timp duce tratative și în același timp duce mai departe lupta noastră armată.

Sîntem hotărîți să ducem lupta noastră pînă la victoria finală pentru că înțelegem într-un mod foarte profund că prin aceasta noi îndeplinim o datorie națională, adică de a cuceri libertatea și independența patriei, și noi înțelegem că îndeplinim prin aceasta și o sarcină internaționalistă față de întregul lagăr socialist, față de mișcarea de eliberare națională, față de întreaga lume, față de lupta pentru a apăra pacea din întreaga lume. În această luptă noi considerăm că merităm un sprijin și un ajutor crescînd din partea țărilor socialiste frățești.

Considerăm că pentru a apăra lagărul socialist, pentru a duce mai departe revoluția în lume, țările socialiste ne acordă și în continuare un ajutor pentru a învinge pe imperialiștii americani, pentru a învinge acest spirit al agresorilor.

Dacă nu putem concentra forțele noastre necesare pentru a câștiga acest război, desigur că acest război va dura și mai mult și imperialiștii americani vor deveni din ce în ce mai încăpățînați și din ce în ce mai războinici. Sîntem siguri că cu ajutorul dat de țările socialiste frățești, cu ajutorul spiritului de luptă al poporului nostru putem realiza această sarcină istorică în epoca noastră.

Am terminat expunerea mea și aș dori ca dv. dacă aveți întrebări să ni le puneți și eu voi încerca să răspund la ele.

Tov.N. Ceaușescu:

Eu aș dori să mulțumesc pentru salutul transmis din partea tovarășilor Ho Si Min, Le Duan, Fan Van Dong și a celorlalți tovarăși din conducerea partidului și totodată să rog pe tovarășul Le Thanh Nghi să transmită tovarășului Ho Si Min, Le Duan, Fan Van Dong salutul nostru.

Aș dori să exprim mulțumiri pentru informarea făcută asupra luptei și poziției partidului și guvernului R.D.Vietnam.

Partidul, guvernul și poporul nostru acordă o înaltă apreciere luptei pe care o duce poporul vietnamez împotriva agresorilor americani cât și însemnătății internaționale și pentru toate țările socialiste a acestei lupte. Tovarășii știu, țara noastră și-a exprimat în problema aceasta poziția clar în mai multe rânduri. Am acordat și acordăm pe măsura posibilităților noastre ajutor R.D. Vietnam, poporului vietnamez în lupta pe care o duc împotriva agresorilor americani.

Vizita pe care a făcut-o tovarășul Bodnăraș și tovarășul Paul Niculescu-Mizil în R.D.Vietnam, vizita delegației vietnameze în țara noastră de la începutul anului 1966, cât și vizita actuală a dv. în țara noastră au de asemenea o mare importanță pentru întărirea relațiilor dintre partidele, guvernele și popoarele noastre.

Fără îndoială că vizita pe care urmează s-o facă în Vietnam tovarășii Maurer și Paul Niculescu-Mizil constituie o nouă manifestare a relațiilor de prietenie între partidele și popoarele noastre, contribuie la dezvoltarea acestor relații.

N-aș dori acum să mai explic încă odată mai pe larg poziția noastră deoarece ea e cunoscută. Când vor merge tovarășii Maurer și Paul Niculescu-Mizil în țara dv. vor discuta asupra acestor probleme mai pe larg.

Eu aș dori numai să spun că poziția expusă aici de tovarășul Le Thanh Nghi noi o considerăm justă. Nu poate fi vorba de nici un fel de cedare în fața agresorilor americani și în condițiile în care imperialiștii americani intensifică agresiunea și bombardarea R.D.Vietnam trebuie mobilizate toate forțele pentru a respinge această agresiune. În privința aceasta rolul principal îl are poporul vietnamez; are o importanță mare ajutorul țărilor socialiste și a celorlalte popoare. Noi considerăm că într-adevăr acest ajutor trebuie să fie intensificat. Sînt unele greutăți care sînt cunoscute, nu vreau, de asemenea, să mă

refer acum la ele, probabil, când vor merge tovarășii acolo vor discuta și acest lucru. Ceea ce considerăm noi este că trebuie făcut totul pentru a depăși aceste greutăți, trebuie să asigurăm posibilitatea ca țările socialiste să poată acorda un ajutor din ce în ce mai mare în lupta pe care o duce poporul vietnamez.

Just se subliniază în hotărîrea Comitetului Central al partidului în legătură cu îmbinarea luptei militare cu lupta politică și diplomatică. Trebuie folosite toate căile și toate posibilitățile de luptă; în privința aceasta, după cît cunoaștem noi, poporul vietnamez se bucură de multă simpatie din partea multor cercuri oficiale, guverne și popoare. Desigur, o acțiune politică, diplomatică intensă poate să cîștige și mai mult sprijin pentru această luptă și să izoleze pe imperialiștii americani.

De asemenea, ceea ce se exprimă în hotărîre, că trebuie create condiții pentru a se putea duce tratative, este o poziție justă. Ele trebuie duse atunci când sînt create condițiile necesare, ele pot fi obținute și prin lupta armată și zdrobirea și respingerea agresiunii și prin activitatea politică și diplomatică.

E bine ca între țările socialiste și Vietnam, mă refer mai cu seamă la România și Vietnam, să existe consultări pentru a putea, în măsura posibilităților, să acordăm sprijin material și politic în această luptă pe care o duce poporul vietnamez. În felul acesta vom grăbi într-adevăr posibilitatea obținerii victoriei împotriva agresorilor americani. Noi considerăm că se poate face mai mult și în ce privește ajutorul material pe care îl putem da și în ce privește activitatea politică, diplomatică, pentru a izola pe americani.

Iată, pe scurt, cîteva lucruri pe care am vrut să le subliniez față de informarea pe care ne-ați prezentat-o.

Noi sprijinim pe deplin poziția pe care o are Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, guvernul R.D. Vietnam și sîntem gata să acordăm, în măsura posibilităților, sprijin și material și politic în această luptă, considerînd aceasta o îndatorire internațională a poporului, a partidului nostru și pe care o vom îndeplini.

Tov. Le Thanh Nghi:

Noi adresăm mulțumirile noastre tovarășului secretar

Comrade Ion Gheorghe Maurer
President of the Council of Ministers

□

On September 10, 1966, President of the Council of Ministers, Ion Gheorghe Maurer, received in audience Hoang Tu, the ambassador of D.R. Vietnam to the Socialist Republic of Romania, accompanied by Hoa Tu Truc, the second secretary of that embassy. George Macovescu, Deputy Minister of Foreign Affairs, was also in attendance. M. Plătăreanu, second secretary in the Ministry of Foreign Affairs, assisted.

□After the exchange of protocol greetings, Hoang Tu affirmed the following:

"On 12 August of this year, the President of the Council of Ministers of the Socialist Republic of Romania, comrade Ion Gheorghe Maurer, suggested a meeting between the party and state leaderships of Romania and Vietnam. In connection with this I received a telegram from Hanoi and wish to transmit its contents to the President of the Council of Ministers. The Party of those who work in Vietnam and the government of the D.R. Vietnam express thanks to the Romanian Communist Party and to the government of the Socialist Republic of Romania for the attention they have accorded the situation in Vietnam and for the effective support they have given the Vietnamese people in its struggle against American imperialism. The United States is intensifying its aggression in Vietnam, unceasingly increasing its military effectives and continuing the escalation in the North. In parallel with that, the American government makes noisy advertisement of its so-called peaceful intentions, which basically have no other aim than that of exercising pressure on the people of Vietnam to compel them to accept the conditions of American imperialism.

In order to combat this maneuver, the Vietnamese people increase their efforts and intensify the struggle for the defense of the North and the liberation of the South, for the unification of the country. The appeal made by President Ho Chi Minh on 17 July this year reaffirms its position regarding peace.

The Vietnamese people enjoy increasing support and assistance from the fraternal socialist countries, also reflected in the Declaration of the Bucharest meeting of the socialist countries participating in the Warsaw Pact. It also has the support of progressive circles around the world.

The Vietnamese side considers that no essential changes have occurred in the situation since the last visit of the Romanian party and government delegation in D.R. Vietnam. We intend to implement the suggestions then made by the Romanian comrades.

Nevertheless, if the Romania side still desires to send a delegation in D.R. Vietnam, it will be received with pleasure. The party and government of D.R. Vietnam expresses thanks to the party and state leadership of the Socialist Republic of Romania for the suggestion to have an exchange of opinions on the situation in Vietnam.

The Vietnam side proposes that a Romanian delegation should travel incognito. I believe you understand why the visit must remain incognito. The environs of Hanoi are often bombarded and the travel of the Romanian party and state leadership must remain unknown to the enemy. Regarding the level of the meeting, the Romanian side is requested to decide."[\[1\]](#)

□President Ion Gheorghe Maurer thanked the Ambassador of D.R. Vietnam for the response given, a response that will now be brought to the attention of the party leadership.

□The President affirmed that, personally, he considered this response welcome, because the Romanian side feels the need for an exchange of opinions, which it considers to be useful. He then explained that he had made a series of visits in different countries in recent months, and that he gained impressions and data that would be good to discuss.

"In our opinion, the President said, nothing should change from the current strategy,

because in no case can the Americans be permitted to do what they want, after so much blood has been shed. However, very careful thought must be given to the means that should be now be employed, even more so given the potential for the Vietnamese problem to be discussed in a certain manner within the appropriate sessions of the UN General Assembly. Even if the Americans do not raise this problem, it is probable that it will be raised at their instigation. Under these conditions, it is well that the situation should be examined by the Romanian side and by the Vietnamese together."

President of the Council of Ministers, comrade Ion Gheorghe Maurer, thanked the ambassador for the promptitude with which he transmitted the message of the Vietnamese side and assured him that the response will be transmitted at once to the RCP leadership, which will take its decision, and he requested Hoang Tu to transmit fraternal salutations to comrades Ho Chi Minh, Pham Van Dong, Le Duan and the other comrades from the party and state leadership of the DR Vietnam.

[1] The visit, "on an incognito basis, of a SR Romania delegation led by Ion Gheorghe Maurer and Paul Niculescu-Mizil, to DR Vietnam for an exchange of opinions regarding the situation in Vietnam" was approved in a September 12, 1966 meeting of the Presidium of the RCP Central Committee. See Excerpt from Protocol No. 39 of the Meeting of The Permanent Presidium of the R.C.P. C. C., Arhiva Comitetului Executiv al CC al PCR, Nr. 2176, 21.09.1966; reproduced as Document 7 in Niculescu-Mizil (2008), p. 187.